

en stor Befolkning, som, navnlig efter at Sildfiskeriet gik til Grunde eller tabte sin Betydning, var henvist til at søge sit Erhverv ved nye Indtægtskilder — hvor Østersfiskeriet ogsaa være frit, og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig haardt og ubilligt, at det af Statskassen, ganske vist for en stor Sum, blev overdraget til fremmede Fiskere, som da ogsaa i kort Tid udelagde hele Fiskeriet. Jeg vil henstille til den høitærede Regjering, at den, hvis denne Lov faar Rigsdagens Tilslutning, naar dette Fiskeri en Gang igjen skal tages i Brug, saa vil aabne Udgang for selve den omkring disse Fiskevande boende Befolkning til, at denne selv kan overtage Fiskeriet. Skulde det være, at man vedblivende vilde hævde, at dette Fiskeri skal være en Indtægt for Statskassen, kunne jo ligesaa godt de tilsvare Statskassen Afgiften som de fremmede Forpagtere.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgfreds (Beth) udtalte sig med stor Styrke imod Forslaget, som det foreligger, idet han betegnede det som et Forslag, der vilde være vel stiftet til hurtig at tilintetgjøre Østersbestanden i Limfjorden, og det kan ikke nægtes, at dersom det skulde blive Virkning af Loven, vilde den være meget skadelig. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlems Begrundelse af, hvorfor et saa uheldigt Resultat skulde følge paa Lovens Krafttræden, ikke var meget stærk. Det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at, da den delvise Fredning, som under Forpagtningstiden har fundet Sted, ikke har kunnet opretholde og bevare den stærke Østersbestand i Limfjorden, vil ogsaa en fuldstændig Fredning være virklingsløs. Jeg ser dog egentlig ikke rettere, end at her, ligesom saa ofte, Forholdet i Virkeligheden kan være det, at halve Forholdsregler ikke forslaa, medens, naar man gennemfører saadanne i deres Helhed, først det Helte kommer. Jeg kan nu paa ingen Maade erkende, at fordi den delvise Fredning ikke har kunnet opretholde Østersbestanden, vil den fuldstændige Fredning tilintetgjøre den. Det ærede Medlem begrundede særlig sin Formening om, at Østersen i Limfjorden vilde ganske forsvinde, naar der ikke fra

Menneskenes Side blev grebet ind i Forholdene, derpaa, at Østersen ikke kunde bestaa i Kampen mod sine Fjender. Det er nu ganske vist, at dette interessante Dyr ikke har noget aktivt Kampmiddel. Det er i den Grad indskrænket til passiv Modstand, som saa levende Væsener ere det. Men det forekommer mig dog, at dersom man vil hævde, at denne Svaghed hos Østersen lige overfor dens Fjender er saa stor i Limfjorden, at den der maa forgaa, vilde den sandsynlige Følge af dette Forhold mellem Angriberen og den Angrebne have været, at Østersen overhovedet maatte være forsvunden af Verden for lang Tid siden. Forholdet er ikke i Limfjorden det, at Fjenderne, særlig Korsfiskene, først ere vandrede ind, efter at Østerserne have bosat sig der. Det er jo ikke Forholdet, og derfor kunde man med Føie, naar Østerserne i den Grad ere udsatte for Tilintetgjørelse gennem deres levende, aktive Fjenders Angreb, spørge om, hvorledes saa overhovedet Østersen har kunnet bosætte sig i Limfjorden. Hvorledes skulde disse Svage, imaa unge Østers dog have kunnet trives i Limfjorden, udsatte for de mange Fjender? Som bekendt er ikke Østersen Korsfisks eneste Føde. Korsfisk findes mange Steder, hvor der ikke findes Østers, og den gjør mange Steder Fortræd paa anden Fiskebestand end netop paa Østers. Man har selvfølgelig søgt at formindste Tallet af Korsfisk samtidig med, at man har fanget Østers. Det har været paalagt Fiskerne at tilintetgjøre dem, der har været givet Præmier for Tilintetgjørelsen af de Korsfisk, der kom ind i Skraberne, men det har vist sig ikke at være paa nogen Maade tilstrækkeligt til at frede Østersen. Jeg ser ikke rettere, end at i hvert Tilfælde er sandsynligvis Forholdet det, at Fredning i en Række af Aar vil være heldig for Østersformeringen i Limfjorden. Det maa jo erindres, at Østersen er vandret ind paa en Tid, hvor der ikke blev skrabet i Limfjorden, og en saadan Skrabning i og for sig er jo en ganske alvorlig indgribende Operation, som ikke blot bringer Østers i Fiskerens Net, men samtidig begraver en Masse Østers. Hvor Bunden er blødere, er denne Skrabning Noget, der ligner en Gjennempløining og Udproduktion af hele Bunden, hvorved Masser af Østers